

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI U SRIJEDU 21. VELJAČE 2007.

PEPELNICA

Molitva, post, pokora i dobra djela staza su na povratku Bogu

Draga braćo i sestre!

Čista srijeda ili Pepelnica što je danas obilježavamo za nas je kršćane osobiti dan, označen snanim duhom sabranosti i razmišljanja. Započinjemo njime korizmeni hod ispunjen slušanjem Boje Riječi, molitvom i pokorom. Kroz četrdeset dana liturgija će nam pomoći proivjeti najvanije trenutke otajstva spasenja. Kao što znamo, čovjek je stvoren da bude prijatelj Boji, no grijeh praroditelja prekinuo je taj odnos povjerenja i ljubavi te je onemogućio čovječanstvu da ostvari svoj izvorni poziv. Ipak, zahvaljujući otkupiteljskoj Kristovoj rtvi otkupljeni smo iz vlasti zla: Krist je, doista, kao što piše apostol Ivan, postao pomirbena rtva za naše grijehe (usp. 1 *Iv* 2,2); a sveti Petar dodaje: Umro je za grijehe jednom zauvijek (usp. 1 *Pt* 3,18).

Umrijevši u Kristu grijehu, i krštenik se ponovno rađa na novi ivot, bez naknade vraćen u dostojanstvo sina Bojega. Stoga se u prvoj kršćanskoj zajednici na krštenje gledalo kao na "prvo uskrsnuće" (usp. *Otk* 20,5; *Rim* 6,1-11; *Iv* 5,25-28). Od samih početaka korizma je, tako, ivljena kao vrijeme neposredne priprave za krštenje koje se imalo svečano podijeliti za vrijeme Vazmenoga bdijenja. Za one koji su već kršteni ovo je vrijeme ponovnog otkrivanja vlastitoga krštenja, providonosna prilika da, tako reći, "ponovno postanemo" kršćani, putem neprekidnog procesa nutarnje promjene i rasta u poznavanju Krista i njegovoj ljubavi. Ovaj put evanđeoskog obraćenja ne moe se naravno ograničiti na samo neko posebno razdoblje u godini, nego mora obuhvatiti čitav luk ivota, započinjući svakoga dana ispočetka. U tom vidu, za svakoga kršćanina i

za sve crkvene zajednice, korizma je pravo duhovno razdoblje za vjebanje u još istrajnijem traenju Boga, srca otvorena za Krista. Ako je, kao što je pisao sveti Augustin, "naš ivot vjebanje elje", ako je "čitav ivot gorljivoga kršćanina jedno sveto htijenje", u korizmi smo potaknuti da još snanije iščupamo "korijene ispraznosti iz naših elja" te odgojimo srce da eli, to jest da ljubi Boga. "Bog - kae i dalje sveti Augustin - ta je riječ sve što elimo" (usp. Tract. in Iohn., 4).

Prikladnije no ikada danas odjekuje Isusov poziv što nam ga donosi evanđelist Marko: "Obratite se i vjerujte evanđelju" (usp. *Mk* 1,15). Iskrena udnja za Bogom dovodi nas do toga da odbacimo zlo i činimo dobro. Ovo obraćenje srca ponajprije je besplatni dar Boga koji nas je stvorio za sebe te nas u Isusu Kristu otkupio: naša sreća sastoji se u tome da ostanemo u njemu (usp. *Iv* 15,3). S toga razloga on sam svojom milošću dolazi u pomoć našim htijenjima i prati naše napore oko obraćenja. Obratiti se znači traiti ga, ići s njime, ponizno slijediti njegove pouke; to nije samo napor u vlastitom samoostvarenju, jer ljudsko biće nije apsolutni arhitekt svoje vječne sudbine. Naprotiv, mogli bismo reći da se obraćenje sastoji upravo u tome da na sebe ne gledamo kao na "stvoritelje" sebe samih, u tome da slobodno i s ljubavlju prihvatimo da u svemu ovisimo o Bogu, svome pravom Stvoritelju. Obratiti se znači, dakle, ne traiti svoj osobni uspjeh, nego, napuštajući svaku ljudsku sigurnost, u jednostavnosti i povjerenju slijediti Gospodina kako bi za svakoga Isus postao, kao što je to rado ponavljala blaena Terezija iz Kolkate, "moje sve u svemu". Tko dozvoli da ga on osvoji, ne boji se da će izgubiti svoj ivot, jer on nas je na kriju ljubio i darova sebe sama za nas.

Htio sam istaknuti ogromnu Boju ljubav prema nama u poruci za korizmu, objavljenoj prije nekoliko dana, da bi kršćani u svim zajednicama mogli u korizmenom vremenu s Marijom i Ivanom, ljubljenim učenikom, u duhu stati uz Isusa koji je na kriju dovršio rtvu svoga ivota za čovječanstvo (usp. *Iv* 19,25). Da, draga braćo i sestre, kri je konačna objava boanske ljubavi i milosrđa i za nas, muškarce i ene ovog našeg doba, prečesto rastrgane zemaljskim i prolaznim brigama i interesima. Bog je ljubav, a njegova je ljubav tajna naše sreće. Međutim, da bismo ušli u to otajstvo ljubavi nema drugog puta osim puta kria. "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj kri i neka ide za mnom" (*Mk* 8,34). Eto zašto nas korizmena liturgija, dok nas poziva na razmišljanje i molitvu, s druge strane potiče da više vrednujemo pokoru i rtvu, te tako odbacimo grijeh i zlo, i pobijedimo sebičnost i nezainteresiranost. Molitva, post i pokora, djela milosrđa prema braći postaju tako duhovne staze kojima valja poći da bi se moglo vratiti Bogu, kao odgovor na višekratne pozive na obraćenje sadrane i u današnjoj liturgiji (usp. *Jl* 2,12-13; *Mt* 6,16-18).

Draga braćo i sestre, korizmeno vrijeme što ga danas započinjemo jednostavnim i znakovitim obredom pepeljenja, neka svima bude ponovno iskustvo milosrdne ljubavi Krista koji je na kriju prolio svoju krv za nas. Budimo poučljivi u njegovoj školi, te tako i mi naučimo predati dalje njegovu ljubav svojim blinjima, osobito onima koji trpe i nalaze se u teškoćama. To je poslanje svakog Kristova učenika, no kako bi ga ostvario potrebno je da ostane u stavu slušanja njegove Riječi i da se trajno hrani njegovim tijelom i krvlju. Korizmeni put neka stoga bude "euharistijsko" razdoblje u kojem ćemo s još većim arom sudjelovati u euharistijskoj rtvi. Djevica Marija koja je,

nakon što je iskusila bolnu muku svoga boanskoga Sina, doivjela radost njegova uskrsnuća, neka nas prati u ovoj korizmi do Uskrsa koji je najviša objava Boje ljubavi.

Svima vam elim dobru korizmu!